

Izbaja vsaki četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošiljanjem
na dom
na celo leto . 8 fl.
" pol leta . 1 fl. 50 k.
" 1/4 . — fl. 80 k.
Brez pošiljanja na dom
za celo leto . 2 fl. 50 k.
" pol leta . 1 fl. 30 k.
" 1/4 . — fl. 70 k.
Posamezni listi se dobijo
pri knjigarju Novaku na
velikem trgu za 5 k.

SLOVENSKI GOSPODAR.

Podučiven list za slovensko ljudstvo.

„Poduk v gospodarstvu bogati deželo.“

Naročnino sprejema vred-
ništvo v Mariboru.

Rokopisi se ne vračajo,
neplačani listi ne
prijemajo.

Oznani la se prijemajo,
plača za vrstico je 10 k.
in za kolek 30 k.

Štv. 26.

V Mariboru 25. junija 1868.

Tečaj II.

Vabilo na naročbo.

Drugo polletje našega drugega tečaja se bliža. „Slov. Gospodar“ vabi na naročbo. Prinašal bo kakor dozdaj naj boljše nauke in naj novejše o vino-sadje-živi-noreji in sploh v vseh gospodarskih stvareh. Razlagal bode državne razmere. Povedal bode v kratkem, kar se je važnega novega dogodilo po svetu, posebno poslovanjskih deželah. Konečno bo v vsakem listu oznanjal ceno žita in drugih gospodarskih pridelkov. Častisti gospodje, ki so naročeni samo za prvo polletje in katerih naročnina toraj v kratkem konča, so prošeni, naj se blagovoljijo kmali naročiti za drugo polletje, ker se ne bo več listov tiskalo kakor samo toliko, kolikor se bo naročnikov oglasilo. Prosimo nadalje vse rodoljube in prijatelje za materijalno in duševno podporo.

Naročnina je zgoraj naznanjena.

Slovenski tabor (ljudski zbor — Meeting).

Od več strani se je želja izrekla, naj bi se tudi Slovenci zbrali v veliki množini pod milim nebom, kakor v starih časih po stari slovenski navadi, in bi javno izrekli svoje želje in svoje zahteve.

Taki zbori ali tabori so namreč den denešnji dovoljeni po postavi, in kdo bode tajil, da nimajo Slovenci dosti želj pri sreči, ki bi jih radi očitno pred svetom izrekli, da se ustavni organi in slavna vlada lahko na nje ozira in jih uresniči.

Vzemimo tukaj v misel le naše preobilne davke, ki se odkar so zemljišča prosta, vedno množijo. Vsakdo zna, da tako naprej iti ne more. Kmetijstvo, ki je od nekaj bilo temelj in podlaga vsaki državi, se s presilnim obloženjem slabi in tako država sama dobi jetiko in hira. To mora inati biti, mora se najti način, da se državni stroški v red spravijo, da ne rastejo leto za letom državni dolgi in dače ob enem, ampak da se davki spravijo v ravnotežje sopes z dohodki, da se zbršejo doklade vojskine in druge, ki se od leta pre-pisujejo v dačne knjižice brez ustavnega vzroka in razloga.

Vzrok tolikim državnim stroškom in tolikim davkom pa je obče znan in pripoznan, ker je namreč država visela in še visi preveč na vojaki in uradnikih. Vojaki in urad-niki se morajo zmenjšati in zmenjšali se bodo stroški in tudi davki. Da pa se to zgoditi more, se morajo narodi Avstrijski med seboj porazumeti, ne smejo vladati samo Nemci in Mad-jari, kajti taka vlada potrebuje sopes cele trume uradnikov in vojakov.

Vsi narodi morajo biti svobodni, ravnopravni.

V ravnopravnosti iščemo le pravico in ničesar več, ono pravico, ki meri in vaga z enim in istim laktom in z eno in istovago meni, tebi, bremena in koristi, ki vse to, kar imajo Nemci in Madjari, daje tudi Slovanu, nič menj nič več, v duhu ljubezni in sprave.

Bolj se vzbuja, bolj se bode potegoval za tako ravnoprav-nost narod slovenski, dokler se je ne pribori. Ne damo se po-tolaziti s kako železnico; ki se kot darilo da poslancem, ki obiskujejo cislajtanski zbor, ampak narod ima pravico do polnega prava, kakor je uči razum človeški od samega Boga vsajen. In ravnopravnost je po našem živem prepričanju naši državi mili Avstriji edina spasonosna zvezda predhod-nica boljše bodočnosti.

Zberimo se tedaj v blagem namenu lastne boljše bodoč-nosti in prida državinega tudi Slovenci na Kranjskem, Pri-

morskem, Koroškem, Štirskem, povsodi, kder stanujemo, v velike tabore in izrecimo po slavnem izgledu naših bratov Čehov svoje želje, svoje zahteve, vsi pravični sosedi in Slo-vani bodo nas podpirali, poslanci pa tim leži pravici izpodo-vali. Narodi se bodo porazumeli, nezaupnost bo minola, šte-vilo uradnikov se bo znižalo, avtonomija ali samouprava se bo množila, vojaki bodo le ob svojem času se zbirali za vaje in proti vnanjim sovražnikom, ne bodo več na straži proti domačim ljudstvom, čas miru bo ostal čas miru a ne vojakov, stroški bodo se zmenjšali.

Da postanemo konkretni, vzemimo v misel nekaj prašanj za Štirske tabore. Postavimo:

1. Število slovenskih Štirskih poslancev v deželni zbor se naj pomnoži po razmeri prebivalcev do 22 poslancev.

2. V Štirskem odboru naj bosta dva odbornika Slovenca.

3. Naj se napravi odsek slovenske namestnije Štirske.

4. Uradnikom služečim na slovenskem Štirskem naj se postavi rok, dokler imajo biti večji jeziku slovenskemu v go-voru in pismu.

5. Slovenska gospodarska šola in slovensko gospodarsko društvo.

6. Ravnopravnost jezika na glavnih in srednjih učil-nicah.

7. Odštevanje prineskov za nemške zavode in ustano-vitev slovenskih.

Da pa ta predlog ne ostane na papirju, pozivlje podpisani vrednik tega lista vse Štirske rodoljube odlikaše, deželne po-slance, duhovnike, posestnike, odvetnike, biležnike, zdravnike, učitelje, in uradnike slovenske, koji se s to mislijo slažejo in jo hočejo izvršiti pomagati, da se dogovori določen načrt, ki se slavni vladi predloži tako tudi čas in mesto prvemu slovenskemu taboru v Štirskem Slovenskem in za to voli iz-vršiven odbor.

Zhod temu dogovoru naj bo 7. julija t. l. o 3. uri po-poldne v čitavnični dvorani, ki se v ta namen najame.

Do tega časa se naj tudi pismene izjave izvršijo. Slo-venski časniki pa so lepo prošeni, da ta poziv ponatisnejo, kajti osebnih povabil ne bomo razpošiljali.

Dr. Matija Prelog,
v imenu začasnega odbora.

Gospodarske stvari.

Gospodarske drobtinice.

V.

Kako je to, oče Čerič, da vaš sosed Brezovec zmerom blatno živino ima; menda nima stelje, ali so hlapci nemarni? Res se mi smili vboga žival, kedar jo vso mokro in blatno zagledam. Moramo ga podučiti, da to živini škodi. Povejti mu tedaj, da pride prihodnji k najnemu pogovoru.

Čerič: Pošljem pa zdaj po njega, saj mi je pravil, da bi se rad družil z nama.

Meni je ljubo, da pošljete, ako pride, govorimo danes o snagi živine.

Čerič pošlje svojega sina Naceta po Brezovca.

Brezovec z Nacetom v hišo stopivši mene in Čeriča lepo pozdravi prašaje česar zahtevava.

Rada bi vas o snagi živine podučila, kajti gosp. učitelj pravijo, da imate zmerom blatno živino.

Brezovec: Lepo prosim!

Čerit začne: Resnico starega pregovora: Snažnost pri živiniji je pol krme" naj bi si vsak gospodar debelo za ušesa zapisal. Živina ne more si sama pomagati, zato jo je Bog človeku izročil, da bi jo gleštal pa ne trpinčil. Živina pa mu je zato hvaležna; pomaga mu delati, ter zvesto dopolnjuje to v nalogo. Človek mora pa jej skrbljiv, dobrotljiv in vsmiljen gospodar biti. Ako hočemo zdravo in lepo živino imeti, moramo jo večkrat na dan s krtačo in štrigljem (česalnikom) osnažiti, jej snažno jed in pijačo dati, inace oslabi.

Čujte kaj neki izvedeni živinorejec pravi: „Imel sem dojno kravo, kojoj sem vsak dan, po dvakrat s krtačo in štrigljem snažil; da bi se prepričal, ali snaga živini koristi, sem tedaj krtačenje in štrigljanje opustil kakih štirinajst dni. Mala je 11 bokalov manje, kot takrat, kedar sem jo vsak dan snažil“. Živ dokaz, koliko snaga živini hasni.

Da pa živina vedno bolj snažna ostane treba je, da se govedom pogostejše nastelja kot konjem in drobnici, ki le suho blato delajo.

Gospod Čolnik, izvedeni gospodar na Drvanji, pravil mi je preteklo leto, da za eno glavo goveda težega plemena rabi na dan 6 do 12 funtov stelje, za konja 5 do 7 za drobnico pa samo 1 funt.

Vrtnarska šola.

Upravno svetovalstvo vrtnarskega društva na Dunaju je sklenolo napraviti vrtnarsko šolo in je za ta namen posebni oddelek društvenega posloppja odločilo. Šola bode imela dva šolska tečaja, vsak tečaj se bo spet delil v zimskega in poletnega. Učila se bode botanika (rastlinoznanstvo), kemija zemlje, teoretično in praktično obdelovanje vrta, računstvo, arhitektura vrtov in rastlinjakov, poduk v pridelovanju zeljšč in sadjereja. Take šole so našim vrtnarjem res že dalno potrebne bile, želeli bi samo bilo, da bi se tudi v Štajerskem vpeljale.

Sadjereja.

I.

Kako se morejo drevesa sploh požlahtnjevati.

1. Sadna drevesa požlahtnjevati pomeni napraviti, da prinašajo vekši, boljši in lepši sad; ko bi ga prinašale v svojem naravskem ali divjem stanu.

2. Koristi, ktere dojdejo iz požlahtnjenja dreves, so sledeče:

a) Se lahko različna, sadovna drevesa čisto naprej sadijo in pomnožijo;

b) drevje hitreje prinese sad in kesni sad prej dozori;

c) velikost dreves se po potrebi lahko s tem pomenjša, da se divjaki, kteri radi zelo visoko rastejo, s slabejšo gonivnostjo požlahtnijo;

d) zasadi se lahko neko sadovno drevje v kraje in zemljo, v kterih drugače na svojem prvotnem deblu ne bi moglo rasti, če se namreč požlahtni na debla, ktera v zločesti zemlji in v mrzlih krajih dobro rastejo. Tako p. dobro rastejo na slivah požlahtnjene breskve in marelice tudi v težki in mrzli zemlji; hruške rastejo na glogu še celo v zelo kamnati zemlji v kteri na svojih deblih ne bi mogle rasti.

3. Imamo pa više 100 načinov požlahtnjenja; naj bolj se vendar rabijo sledeči:

Okuliranje t. j. v lub, v kožo cepiti na speče ali cimeče oko.

Kopuliranje t. j. z nakladom cepiti (pelcati) v skorjo ali v precep. Prvi način se zdaj naj bolj rabi.

4. Požlahtnjenje se mora vsikdar na onen mestu storiti na kterem je skorja mlada, gladka in soknata in pri slabih debelih celo pri zemlji. Tukaj naj gotovejše ženejo, ker redljivega soka naj prej in mnogo dobijo; če je drevo vendar že tako visoko izrastlo, da že ima lep širok vrh, se mora na vrhu cepiti.

5. Drevesa, ktera se pri zemlji cepijo, ne potere tudi tako lahko veter in prinašajo tudi sladkejši in bolj okusen sad, kot ona, ktera se na vrhu cepijo, ker, če sok dolgo skoz divje deblo teče, dobi vsikdar nekoliko divjih lastnosti t. j. postane bolj kisel in trpek.

6. Črešnje in slive, ktere počasu rastejo, se naj bolj, požlahtnijo na visokem stebelu, ker že same po sebi močno deblo dobijo.

7. Na sredini debla se ne sme požlahtniti, ker postane deblo nejednako, ktero veter lahko polomi.

8. Dobiš tudi lepši, boljši in vekši sad, če znaš drevje dobro obrezati, zemljo okol njega poboljšati in če drevo večkrat presadiš (posebno slive orehi in kostanji so mnogo boljši, če se večkrat prestavijo) in če preveč nakupčen sad iztrgaš.

Navodi k narodnemu gospodarstvu.

(Dalje.)

Del IV.

17. Ako se pa to, kar smo omenili, tako ima, lahko nam je vzroke prevideti, po kterih zamenjivanje, trgovina hira, zastaja, ter včasih propade in neha. Ko za kteri poseben izdelek zelenje neha, zanj tudi zahtevanje mine: po takem ga niti oni, ki ga izdeluje, niti oni, ki ga za prodajo ima, pospraviti ne more. Po novi šegi ali modi se včasih v kratki dobi nekteri izdelki celo za trgovino zgubijo; pa ravno to se dogodi, ko ktera dežela ali narod po kakšnih si bodi vzrokih v napredku zaostane in rakovo pot nastopi. Tako, kolikor se v enem letu izdelkov manje načini, toliko se naškodi zamenjivanje ali trgovina za to dotično leto: pa nasiljenje, tlaka, težki in previliki davki, ali kar koli druga izpravljanje, produkcijo, moti in plodnost naše industrije pomajnuje, trgovino za nedoločeno dolgo dobo naškodi, zniža ali vniči.

18. Previdimo tudi lahko na dalje, da je zamenjivanje, trgovina, kakor produkcija in vsa industrija v naj ožji zvezi z moralnim karakterjem narodovim: bolj ko narod v moralno sti propada, bolj minuje tudi vsakošna materijalna sreča njegova; a nasproti bolj ko v izvedenosti in moralnosti napreduje, bolj mu blagostanje in sreča raste.

19. Iz vsega, kar smo omenili, nam je lahko posneti pravila, po kterih ima vlada naj bolje pospeševati zamenjivanje, trgovino: Glavna naloga ji je pomnoževati zvedenost in pravo krepost ljudstvu; k temu pa dopuščati in davati mu vse mogoče pomočke, po kterih se lahko industrija bolj plodna stori; brinoti se, da se napravijo dobre ceste, železnice, kanali in druge takšne naprave za lahko komunikacijo; dopuščati tujcem z nami vsako pošteno poslovanje, svobodno zamenjivanje, trgovino.

20. Nasprotno nam kaže, po čem se dobro zamenjivanje naškoduje: Če se namreč zanemarja zvedenost, da se dobra odgoja in veljaven nauk ljudstvu ne priskrbuje ali celo krati; če se ne dopuščajo in podpirajo potrebne naprave za lahko in dobro komunikacijo; če se na blago prevelika vvoznina ali col naklada, da kedar bi se vvozilo, bi predrago bilo; ko se po takem tujim trgovcem, ki k nam prihajajo blago zamenjivat pravice kratijo in se jim vsak dolžen dobiček zabranjuje.

(Dalje prihodnjič)

Pod Lipo.

Podučivni in vgodni pogovori.

(Ljubomir sedi z svojimi tovarši pri mizi pod lipo.)

Semenko. Gospod učitelj prosimo vas, povejte nam v kratkem, kaj je važnega po slovanskem svetu?

Ljubomir. Važnih stvari se čuje od vseh strani zmirom zadosti in sicer iz severnih dežel poleg žalostnih stvari tudi mnogo lepih in veselih. Iz Česke in Moravske p. so zadnji čas došli prav veseli glasi, ker veliko narodno gibanje se kaže po vseh krajih, in če so ravno bili veliki narodni tabori (veliki ljudski zbori) od vlade prepovedani, so se ljudje vendar sošli in o važnih narodnih stvarih pogovarjali. O velikih svečanostih ki so pred kratkim bile v Pragi ste v časnikih zadosti četeli. Iz južnih slovanskih dežel, se žalibog, vendar čujejo same žalostne prigodbe. O Srbski ste že čuli. Kdo bi si bil mislil, da bi se tamo, kaj takega zgodilo! Doletela nas je ta strašna prigodba v naj važnejših časih in kakor strela iz vedrega neba. — Upajmo vendar, da bo veliki, hrabri srbski narod spet vse dobro vravnal. — Iz Bošnje in Bolgarije še zmirom ni nič čuti dobrega. V Hrvaški še zmirom gospodujejo madžaroni; čuje se vendar, da ne bodo dolgo več gospodovali in da bo g. Rauh moral svojo službo zapustiti. — Daj Bože! — Kako se po Slovenski godi, sami dobro občutite in tudi četejete vsak dan v časnikih. Pravie, ktere nam grejo po §. 19. še dozdej zelo